

store, at jeg for mit Vedkommende finder, at de ere alfor store.

Ordføreren (Holstein-Ledeborg):

Efterat den høitærede Krigsminister har udtalt sig, som han har, med Hensyn til de Bemærkninger vedrørende Beregningen, som findes i Indledningen til det første Mindretals Udtalelse i Betænkningen, og derigjennem væsentlig har indrømmet Rigtigheden af vore Beregninger og erkjendt, at en væsentlig Del af den Forhøielse, der var kommen tilveie paa Budgettet iaar, sammenholdt med Beregningerne ifjor, styldes andre Forudsætninger, er det jo klart, at de Vædringsforslag om Nedsættelse, der fra vor Side ere stillede, ikke have den Betydning som tidligere, saa at ærede Medlemmers Stilling til dem bliver friere, end den vilde have været under en anden Forudsætning. Disse Vædringsforslags Betydning er ikke mere at værne om Rigtigheden af den af os opstillede Beregning, idet dens Rigtighed jo er anerkjendt fra alle Sider i det Væsentlige; men de gaa altsaa nu nærmest ud paa at foreslaa en Nedsættelse for at holde Summen iaar under en vis bestemt Maximalgrænse, og de enkelte Vædringsforslags Vedtagelse eller Forfæstelse bliver altsaa af samme Betydning iaar og ikke af nogen anden, end en Vedtagelse eller Forfæstelse af ethvert andet Vædringsforslag om Nedsættelser. De ærede Medlemmer staa frit deroverfor. De, der ere for Nedsættelse, kunne stemme derfor, og de, der stemme mod Nedsættelse eller lade være at stemme, ere altsaa mere eller mindre ivrige for, at Budgettet sættes op. Det maa de Herrer selv om. Jeg skal imidlertid selvselgelig fastholde de af os stillede Vædringsforslag, da de forekomme mig at være saa begrundede, at der ikke efter de Dplysninger, der for Tiden ialtsald ere fremkomne, er Anledning til at fratage dem. Særlig gjælder dette med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet om Tjenestedagenes Antal. Det ærede Medlem for Svendborg (Lang) tager fuldstændig feil, naar han tror, at Vædringsforlaget er i Strid med vor Stilling til den vedtagne Hærlø, eller med andre Ord, at den Forøgelse i Tjenestedagenes Antal, der er beregnet i Ministerens Budget i Modsetning til, hvad der af os er forudsat eller indrømmet, er en nødvendig Konsekvens af Hærløven. Det er det ikke. Som det ærede Medlem selv vil kunne overbevise sig om, ved at se efter i den Redegjørelse, der findes i Betænkningen Till. B. Sp. 303—304, er det Hele kun et Beregningspørgsmaal, der ikke i nogen Maade er en Følge af den vedtagne Lov, men en Følge af den Maade, hvorpaa man opstiller Calculen med Hensyn til det Spillerum, som er givet gjennem Lovens Udtryk. Dette Forslag fra vor Side staa altsaa efter den fremkomne Udtalelse fra den høitærede Ministers Side om vor Beregnings Rigtighed paa samme Maade som de andre For-

slag. De Herrer kunne frit stemme for det eller stemme mod det. Et andet Spørgsmaal er det, om der kunde være Anledning til at tage Spørgsmaalet under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling i Finantsudvalget, men det skal jeg ikke udtale mig om nu, da jeg ingensomhelst Bemyndigelse har dertil, men jeg nævner det, fordi de Betragtninger, der kunne gjøre sig gjældende til Fordel for at foretage Forandringer, maatte være rent praktiske Hensyn, begrundede paa de Dplysninger, som den høitærede Krigsminister har givet, nemlig Hensynet til de praktiske Vanskeligheder ved iaar at hjemsende Mandskabet saa meget tidligere ved disse enkelte Baaben, efterat Indfaldelse nu har fundet Sted. Det er muligt, at disse praktiske Vanskeligheder ere saa store, at de ikke kunne løses paa anden Maade, men det skal jeg ikke udtale mig om nu, da denne Sag ikke har været forhandlet i Udvalget. Det bør den i alle Tilfælde, forinden der gjøres Forandringer. Derfor skal jeg ogsaa paa dette Tidspunkt tilraade ærede Medlemmer at blive staaende ved det af os stillede Forslag og stemme for vor Nedsættelse paa denne Post.

Budgettet og de dertil sig knyttende Bemærkninger fra et Mindretal, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har ført Ordet for, omtalte jeg ikke, da jeg havde Ordet første Gang. Grunden dertil var, at det ikke var mig klart, hvad ærede Medlemmer egentlig havde tænkt sig dermed. Der var Ytringer i Betænkningen, som tydede paa, at Mindretallet slet ikke havde i Sinde at benytte dette Budget til at tilveiebringe en Sammenligning mellem, hvad den nuværende Hærlø koster, hvad den gamle Hærlø kostede, og hvad det Forslag vilde have kostet, som de selv vare de væsentlige Bærere af ifjor. Der tales i Betænkningen saagar med en vis Ringæagt om den Interesse, man kunde have af at anstille en saadan Sammenligning. Men paa den anden Side udtales det dog i Slutningen af de Bemærkninger, der findes i Betænkningen fra dette Mindretals Side, en vis Forbauselse over, at Udgifterne, saaledes regnede sammen, blive saa store og saa langt overstride, hvad ærede Medlemmer ifjor havde tænkt sig vilde blive Følgen af den nye Hærlø. Jeg tilstaa, at jeg ikke undrede mig over denne Forbauselse, thi det er jo ganske vist, at en saadan Sammenstilling af Udgifterne vistnok har forbauset Alle, og derfor undrede det mig ikke, at det ærede Medlem til Syvende og Sidst har forbauset sig derover. Men jeg havde derefter ventet en Redegjørelse, hvoraf det klart maatte fremgaa, at disse Udgifter og den store Forøgelse virkelig kom den nu vedtagne Hærlø til Stæde, og at det altsaa var urigtigt, hvad der var foresat fra vor Side, at Forøgelsen ved den nye Hærlø kun var omtrent 200,000 Kr. Det havde jeg ventet, thi af selve Beregningen var